

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 8 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi zasądził od pozwanej H. W. na rzecz G. C. kwotę 448 złotych z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 9 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty, przy czym nie większymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie oraz kwotę 238 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, oddalił powództwo w pozostałej części i nadał wyrokowi w części uwzględniającej powództwo rygor natychmiastowej wykonalności.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód, zaskarżając wyrok w części oddalającej powództwo co do żądania odsetek umownych za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych za okres od dnia 27 lutego 2016 roku do dnia 8 czerwca 2017 roku oraz w zakresie orzeczenia, że zasądzone na rzecz powoda odsetki umowne za opóźnienie liczone od dnia 9 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty są równe czterokrotności stopy lombardowej NBP.

Skarżący podniósł zarzuty naruszenia:

1) art. 481 § 1 k.c. poprzez błędną odmowę zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda odsetek umownych za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych za okres od dnia 27 lutego 2016 roku do dnia 8 czerwca 2017 roku;

2) art. 481 § 1 i 2¹ k.c. poprzez błędne zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda odsetek umownych za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w skali roku za okres od dnia 9 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty zamiast dochodzonych pozwem odsetek umownych za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie;

3) art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, polegające na niewłaściwie sporządzonym uzasadnieniu wyroku, w którym Sąd I instancji nie wskazał z jakiej przyczyny i na jakiej podstawie oddalił roszczenie powoda o zapłatę odsetek umownych za opóźnienie za okres wskazany w pozwie oraz na jakiej podstawie orzekł, że zasądzone odsetki umowne za opóźnienie są równe czterokrotności stopy lombardowej NBP w skali roku, podczas, gdy zgodnie z zawartą umową pożyczki z dnia 27 stycznia 2016 roku oraz pozwem z dnia 9 czerwca 2017 roku odsetki te winny wynosić dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie oraz winny być liczone od dnia 27 lutego 2016 roku do dnia zapłaty.

Przy tak sformułowanych zarzutach skarżący wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda odsetek umownych za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie w skali roku od dnia 27 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

2) zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego z uwzględnieniem kosztów zastępstwa radcy prawnego według norm przepisanych,

ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji celem ponownego rozpoznania sprawy w zaskarżonym zakresie oraz o zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania przed Sądem II instancji, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa radcy prawnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i skutkuje koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Na wstępie wyjaśnić należy, że niniejsza sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, w związku z czym Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹⁰ § 1 i § 2 k.p.c. orzekł na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego.

Idąc dalej wskazać trzeba, że w myśl art. 505¹³ § 2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W dalszej kolejności trzeba mieć także na uwadze, że w postępowaniu uproszczonym apelacja ma charakter ograniczony, a celem postępowania apelacyjnego nie jest tu ponowne rozpoznanie sprawy, ale wyłącznie kontrola wyroku wydanego przez Sąd I instancji w ramach zarzutów podniesionych przez skarżącego. Innymi słowy mówiąc, apelacja ograniczona wiąże Sąd odwoławczy, a zakres jego kompetencji kontrolnych jest zredukowany do tego, co zarzuci w apelacji skarżący. Wprowadzając apelację ograniczoną, ustawodawca jednocześnie określa zarzuty, jakimi może posługiwać się jej autor i zakazuje przytaczania dalszych zarzutów po upływie terminu do wniesienia apelacji – co w polskim porządku prawnym wynika z art. 505⁹ § 1¹ i 2 k.p.c. (tak w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów SN z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, OSNC Nr 6 z 2008 r., poz. 55; tak również M. Manowska, „Apelacja w postępowaniu cywilnym. Komentarz. Orzecznictwo”, Warszawa 2013, s. 305 – 306).

W realiach przedmiotowej sprawy za zasadny wypadło uznać wyprowadzony przez apelującego zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. w zakresie dotyczącym braku wskazania podstawy rozstrzygnięcia przez Sąd Rejonowy co do żądania zasądzenia odsetek. Sąd Rejonowy ograniczył się bowiem do stwierdzenia, że rozstrzygnięcie w tym zakresie oparł na przepisie art. 481 § 1 i 2 k.c.. Przepisy te określają ogólne prawo wierzyciela do żądania odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego oraz określają stopy odsetek za opóźnienie.

Sąd Rejonowy w żadnym stopniu nie odniósł jednak ich brzmienia do stanu faktycznego niniejszej sprawy.

W szczególności nie uzasadnił dlaczego przyjął datę 9 czerwca 2017 roku, jako początek pozostawania pozwanej w opóźnieniu, jak również nie wskazał przyczyn zasądzenia odsetek w wysokości przyjętej w zaskarżonym wyroku i nie wyjaśnił czemu dalej idące żądania powoda co do obu powyższych elementów uważa za nieuzasadnione.

Powyższy brak jakichkolwiek motywów rozstrzygnięcia co do żądania zasądzenia odsetek sprawia, że zaskarżone orzeczenie sądu pierwszej instancji wymyka się kontroli instancyjnej i jest w tym zakresie nieweryfikowalne, w związku z czym - w tym zakresie doszło do nierozpoznania istoty sprawy przez Sąd Rejonowy, co musiało doprowadzić do uchylecia zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, w oparciu o art. 386 § 4 k.p.c..

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie przepisu art. 108 § 2 k.p.c..

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Rejonowy przede wszystkim dokona pełnej analizy żądania powoda co do zasądzenia odsetek, a w razie konieczności sporządzi uzasadnienie zapadłego rozstrzygnięcia odpowiadające wymogom przepisu art. 328 § 2 k.p.c..